

ראשית הגז פרק אחד עשר חולין קלה.

מסורת הש"ס

(א) ר"מ, (ב) עדות פ"ג
 (ג) [בין] קני וני היט
 מוס' ספ' ד"מ ו[וספס]
 (ד) וני הערוך בערך
 פס' א' גוזומ מנה ופס'
 חיות וני וני בנמס'
 שבתשניות, (ה) [בין] מוס'
 כג: דג:, (ו) [בין] מוס'
 לקמן קט' ד"ע ע' אצטו,
 (ז) [במדות] דל. ספ',
 [אשטעות] יל: ממורה
 [ג:] לליל סט: ממורה
 . קדושין. יל: [מוספת]
 פ"ה ה"א ע"פ, (י) [בדרס]
 [ח], [לקמן] קט':
 ה' רש"ל גרים גדלה ע"ה
 ומר"מ כח ע"ה הוא
 וזכר למחוק שני רש"ל,
 (יא) [מסכת ג:]

גליון הש"ס

גמ' עד שצבעו. כאן
שייכים דברי תוס' לקמן דף
קל"ו ע"ב ד"ה עד שצבעו:
תוס' ד"ה והא בעי
העמדה והערכה. ע'
מעילה דף טו ע"א תוס'
ד"ה ואפילו:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה פטור
דקנייה. נ"צ ע"ל בתום'
גד"ה שזכנו דף קלו':
(ג) ד"ה קדשי בדק וכו'
וימימי ליה וברעבר וגז'
הס"ד: (ג) ד"ה אי הכי
וכו' מוזכר נמי הס"ד
והשאר נמחק:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א] רש"י ד"ה והא קדשה
 לה וכו' ולמה לי
 למעוטינהו. כאן הס"ד
 ואח"כ מה"ד כל הקדוש:

מוסף רש"י

מנה מנה ופרס. כל אשת
ואחת משקל מנה ופרס,
ליטתו וכל ליטתו (פסוק)
ה' צ"ב (פסוק). לא השקיע
ליחורו. לו' להשקיע
לפניך עד שצבעו פסור.
מראהו הנה, דקיה
בשעיר, ואפילו דמים לא
בשעיר, לזלץ קלן יסול
להומי דין, דיכל לומר
לאחר אחנו ודמים לא
לא משל לזלץ קלן ודמים
הוא דלא מני לידים (פסוק)
צ"א. אלא קורס ששבו
מן משפטינו כו' וכו' ששבו
העמדה והעברה.
שפתמה על רגליה
ויערינה הכסן העמדה
(ויקרא כ) והעמדה ואשר
בשמה לפי הכסן והעמדה
כסן וגו' (פסוק)
צ"א. והלא במקורשים.
לומר נחמיה הקדש
מקורשים (מחור)

ראשית הגז. כל הגזוז אלוו בִּין טַלְמִים וּבִין זָקִים וּפְסִילוֹ גִזּוּן
מֵאֵה פַעַמִּים נִתָּן מִמֶּנּה מִתְּנֶה לְכָן וּשְׂעוֹרָה מִפֶּרֶס
לִקְמֹן מִתְּמַשׁ גִּזּוֹת שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד מֵנֶה וּפֶרֶס הִיֵּה נִתָּן מִשְׁקַל
חֲמֵשׁ סְלָעִים: **נוֹהֲגִין בְּזָקֵךְ וּבִלְאָן.**
אִם שֶׁהָ **וּבִמְעוּט.** אִפְּסִילוֹ לֵךְ שֶׁחֵט
אִלָּא אֶחָד: **אִלָּא בְּרֵהִלִּים.** דְּגֹז אֶלְכָּן
כְּתִיב "וְעִזִּים לֹאֻ גֹז אִיקִירֻ כְּדִמְפֶּרֶס
בְּגִמְרָא [קֹלָה]. **מִנֶּה מִנֶּה וּפֶרֶס.** כֹּל אֶחָד
מִנֶּה וְחָזִי וּבְזִיר מִהֵי לֹא חֲשִׁיב גֹז
שׁוֹ פְחוּמָה שְׁבָנִיּוֹת: **כֹּל שֶׁהָ.**
בְּגִמְרָא [סֵס]: מִפֶּרֶס מֵאִי הִיא: **וּכְמֵה נִתָּן.**
לוֹ. בְּגִמְרָא [סֵס] מִפֶּרֶס אִהִיבֵךְ קִאִי:
לֹאִי. שֶׁלֹּא תִלְכֹּן עֲדִין כֹּלוֹ:
שֶׁכְּעֹז. יִשְׂרָאֵל הֵז: **פֶּטוּר.** (כ) דְּקִינִיָּה
בְּשִׁנְיֵי דְּהֹה לִיֵּה כְּמוֹן מִתְּנֹת כְּהֹנֶה
אוֹ שֶׁלְכָן: **לִכְנֹ וְלֹא כְּעֹז.** אִין
זֶה שִׁנְיֵי וְאֶכְמִי בְּעִינִיֵּה הוּא: **הַלּוּקָה**
גֹז אִלָּו **שֶׁל עוֹבֵד רוֹכְבִּים.** בְּמַחְזִיר:
פֶּטוּר. דְּגֹז אֶלְכָּן כְּתִיב וְהִיא אֶלְכָּן
לֹא דִידֵיהִ הוּא וְאִלְכָּן דִּידֵיהִ קִפִּיד
קִרָא וְלֹא אִגְזִין דִּידֵיהִ: **שְׁחוּפֹת.**
לֹא שְׁחוֹר וְלֹא לִבָּן: **זֶה נִתָּן לְעֹלָמ.**

גמגמא (פרש טעמא: גמ' קדשי
דק הקים. דמותין בגיזה אתא
קרא למעוטינהו מחיצבא דראשית
הגז: מדרבנן. מירוצא הוא: היכא.
דעבר אדרבנן וגזא אמייא ליחייב
נהכי אתא קרא: והא קדשה לה. והיכי
מיסק דאמייא דליחייב למיתב ליה
מידי דהקדש ולמה לי למעוטינהו א.
כל הקדוש צבעלי חיים טעון העמדה
והערכה היכא דאקדש צהמה גופה
והיכי משכחמ לה דליחייב דליצטרין
קרא למעוטי והא אחר שגזא אינו
יכול להעמיד הקדש למד'.
במחמרה (דף ע"ג:): קדשי דק הרים.
לא היו צלל בו'. ליצטרין האי קרא
דלא נימא ניפרוק וניתיב ליה (א:)
הכי גרסינן סלקא דעסק אמייא ליגזו
וליציב ליה. כלומר יגזו לכמהלה
וליציב ליה דהא גז לא הקדש: אי
הכי. דבחון מגממה אוקימתה חון
מגממה שהו מותר לגזוהא שגממה שלו
מאי דוחקן לאוקימת קדשי דק הרים
אפילו קדשי מוצח נמי (א) ודלעבר
וגזו: ומשני מכה. הגיזה הניעלת
מכחשת הבשר ואסור לגזוה: אפילו
הכי. דלמך חון מגממה קדשה נמי
גיממה דליידי דקדושת הגוף מחמרה
פשטה בכל המחזור דה אצל קדושת
דמים כגון קדשי דק הרים מאי דלא
אחדש לא אחדש: והלא צמקדשים.

כלומר בתחלת הקדש האומר רגלה של זו עולה כולה עולה אף בת
מאיר לאחר אין ממירין באברין ולא אברין בשלמין וצפרה בהמה המקשה
המקשה [שם] מייית לה בגמרא אבל במקדש דבר שהשמה תלויה בו מוק
מתניחין במקדש חוץ מגזה וכחשיטה אלא במקדש גזה ל
אלא מדסמך נתינה לגזה: מלקא דעפך אמינא ליפרוק וליתני
גזה ונתינה והכא משום העמדה ומהו הערכה ליכא דכי כתיבה העמ
אלא לאנך. דמשמע מיעוטא למאי אחא למעוטי שותפות עובד כוכב
אנך המיוחד ק: למעוטי אשפות ועובד כוכבים. אבל דישאל מ
יחיד: ראשית הפסוק הענין. מדלא כתיבניהו בחד ראשית ש"מ לא

ראשית חגו: יִפְרוּק וּלְיָתִיב לַיה. תימה אמאן קאי אי אמאן
דעבר וזו אטו קנסא הוא דקנים ליה משום דעבר וזו
לפדותו ובעלים שהקדישו נמי אמאי מיחייבי ואי אכאן לא הו"ל לפרוק
ולמיבי ונהי דהאי לא תקשי מה מרוא שפדוי דמרוא שפדוי צבוא
פרטוי אפילו שוה מנה דממולא

וְהָאֵל בְּעֵי הָעֵמֶדָה וְהַעֲרֵכָה. וְאֵת
מֶה שִׁיךְ הָעֵמֶדָה וְהַעֲרֵכָה
בְּגִמְזָה דְהוּא כְּמַקְדִּישׁ עֲלֵים וְאֲזִינִים
וְיִלְכֵן כִּיּוֹן שֶׁהִיא מִתְחַלֶּה מִחוּצָה
בְּזִמְמָה שֶׁהִיא בַת הָעֵמֶדָה וְהַעֲרֵכָה
כִּרְכִּי הָעֵמֶדָה וְהַעֲרֵכָה וְאֵת וְלִימָא
כְּסֵה עֵמֶד וְהַעֲרִיךְ וְאַחֲרֵךְ עַתָּה
וְהוּא וְפִדָה וְיֵשׁ לִמֹר דְּכַשְׁתָּה פְּדִיָּה
בְּעֵינֵי הָעֵמֶדָה וְהַעֲרֵכָה:

במקדיש גיזיה עצמה. ורבי
מני בר פטיס דלעיל
אית ליה שפיר הך דרשא אבל רבא
לית ליה דרשה דרבי מני בר פטיס
דפטר מקדיש דהמה חוץ מגזתה
וכמישנה מדבצי סמך ואלא כאן
למאי אתא:

לובן ולא צואי כדי
שנאמר ³תתן לו שיהא בו כדי מתנה ⁷לא הספיק
פטור לבנו ולא צבעו חייב ה'הלוקח גז צאנו של עובד
הגז ה'הלוקח גז צאנו של חבירו אם שייר המוכר חייב
היו לו שני מינים שחופות ולבנות מכר לו שחופות
אבל לא נקבות זה נותן לעצמו וזה נותן לעצמו:
עמא לא אמר קרא ³צאנך ולא צאן הקדש מעמא
לא לאו הכי הוה אמינא קדשים חייבים בראשית הגז
דכתיב ⁴ולא תגזז בכור צאנך אי בקדשי מזבח הכי
בקדשי בדק הבית ⁵והאמר ר"א קדשי בדק הבית
מדרבנן סלקא דעתך אמינא הואיל ומדאורייתא בני
ה ליתבי ליה והא קדיש לה סד"א לפרוק וליתבי ליה
ערכה הניחא למאן דאמר ⁶קדשי בדק הבית לא היו
אלא למ"ד היו מאי איכא למימר אמר ר' מני בר פטיש
קדיש בהמתו לבדק הבית חוץ מגזיותיה סד"א ליגזוז
אנך ולא צאן של הקדש אי הכי קדשי מזבח נמי כחשי
חשי דאמר חוץ מגזיה וכחשיה קדשי מזבח נמי דאמר
ה פשטה קדושה בכללה ומנא תימרא ⁷דאמר ר' יוסי
רגלה של זו עולה כולה עולה ואפי' לר"מ דאמר אין
לקדיש דבר שאין הגשמה תלויה בו אבל הקדיש דבר
זה רבא אמר במקדיש גזיה עצמה סד"א ליגזוז וליפרוק
זו צאנך תתן לו מי שאין מחוסר אלא גזיה ונתניה ⁸יצא
הזו ונתניה אלא צאנך למאי אתא לכדתניא ⁹בהמת
הזו ור' אלעאי פוטר מ"ט דר' אלעאי אמר קרא צאנך
למעוטי שולחנות עובד כוכבים ור' אלעאי שותפות
נפקא ליה מריישא דקרא ³ראשית דגגך ולא שותפות
ראשית (הגז) הפסיק הענין ור' אלעאי וי"ו הדר ערביה
ורבנן

דער כשיאמר רגלה של זו תמורה תהא כולה תמורה ופליג אדרי
 עיל סט. היא מפורשת: ואפילו ל"מ דאמר אין כולה עולה. בפרק בהמה
 בן בתמורה [א.ב.] דמודי ר"מ דקדשה כולה: רבא אמר. לא תטרח לאוקומי
 ה וטעמא דמתניין לאו מגו דאנן יליף דהכא דאנן הוא
 קא משמע לן דאמר קרא גז תמן מי שאינו מחוסר אלא
 במקדש בהמה עזמה כביצא: השאף דאמית הכי לא גרסינן:
 לבגין אף שותפות ישראל לרבי אלעאי: ולא של שותפות. דרוש הכי
 דתק קרינא ביה הואיל ופריסה ביה חיוב וכל ישראל קריס בגושן
 תוקש הילכך אינטרדי לפרושי בה מיעוטא לשותפות עובד כוכבים:

עין משפט
נר מצוה

א א מ״י פ״י מ״למלוט
ב ב״מ ח״ל א״ סמק
ג עש״ן ט״ו ט״ו ט״ו
ד שלג (סמקין א״)
ה ב״י ח״ל א״ א״ א״
ו ג ב״י ח״ל א״ ח״ל ד
ז ט״ו ט״ו ט״ו ט״ו
ח ד ב״י ח״ל א״ ח״ל
ט ט״ו ט״ו ט״ו ט״ו
י ח א״ ח״ל א״ ח״ל
יא ח א״ ח״ל א״ ח״ל
יב ט״ו ט״ו ט״ו ט״ו
יג מ״למלוט
יד מ״למלוט
טו מ״למלוט
טז ב״מ ח״ל א״ ח״ל
יז (ו״ט ח״ל א״) ט״ו ט״ו
יח ט״ו א״

תורה אור השלם

- [illegible]

שיטה מקובצת

א והא בעי העמדה והערכה. נ"ב עי' תוס' בכורות דף כו ע"א: **ב** ורבנן ראשית הגז הפסיק הענין. נ"ב עי' תוס' מנחות דף סז ע"א: